

Офіційне
друковане видання
Верховної Ради
України — газета
«Голос України»

Голос України

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України щодо державної підсумкової атестації та вступної кампанії 2024 року

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Внести зміни до таких законів України:
1. У пункті 2 розділу XV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37—38, ст. 2004 із наступними змінами):
1) підпункти 23 і 24 викласти в такій редакції:
«23) у 2022, 2023, 2024 роках прийом на навчання для здобуття вищої освіти здійснюється в особливому порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, без дотримання вимог цього Закону.
3. У 2024 року не проводиться набір вступників для здобуття ступеня вищої освіти молодшого бакалавра;
24) фінансове забезпечення заходів з організації та проведення вступних випробувань для здобуття вищої освіти у 2023, 2024 роках здійснюється за рахунок видатків, передбачених бюджетним законодавством за бюджетною програмою 2201470 «Здійснення зовнішнього оцінювання та

моніторинг якості освіти Українським центром оцінювання якості освіти та його регіональними підрозділами», та за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством»;
2) доповнити підпунктами 25 і 26 такого змісту:
«25) у 2024 році конкурсний відбір на навчання для здобуття ступеня вищої освіти на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, ступеня вищої освіти молодшого бакалавра здійснюється за результатами зовнішнього незалежного оцінювання 2021 року та/або вступних випробувань 2022—2024 років, проведених з використанням організаційно-технологічних процесів зовнішнього незалежного оцінювання, та творчого конкурсу (конкурсу фізичних здібностей) у передбачених законодавством випадках;
26) у 2024 році вступні випробування для участі в конкурсному відборі на навчання для здобуття

ступеня вищої освіти на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, ступеня вищої освіти молодшого бакалавра включають тестування з навчальних предметів «Українська мова», «Математика», «Історія України» та навчального предмета на вибір («Іноземна мова», «Біологія», «Географія», «Фізика», «Хімія», «Українська література»). Прийом на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, ступеня вищої освіти молодшого бакалавра за вибором вступників може відбуватися з додатковим використанням єдиного фахового вступного випробування з економіки та управління або аграрних наук, що проводиться при вступі на спеціальності відповідних галузей».
2. Підпункт 21 пункту 2 розділу XIV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про фахову передвищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 30, ст. 119; із змінами, внесеними законами України від 24 березня 2022 року № 2157-IX та від 23 лютого 2023 року № 2925-IX) викласти в такій редакції:
«21) у 2022, 2023, 2024 роках прийом на навчання до закладів фахової передвищої освіти здійснюється

в особливому порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки».
3. Підпункт 14 пункту 3 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про повну загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 31, ст. 226; із змінами, внесеними законами України від 24 березня 2022 року № 2157-IX та від 23 лютого 2023 року № 2925-IX) викласти в такій редакції:
«14) здобувачі освіти, які завершують кожен рік повної загальної середньої освіти у 2021/2022, 2022/2023, 2023/2024 навчальних роках, звільняються від проходження державної підсумкової атестації».
II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.
м. Київ, 8 листопада 2023 року.
№ 3438-IX.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про повну загальну середню освіту» щодо державної підсумкової атестації та державних стандартів

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Внести до Закону України «Про повну загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 31, ст. 226) такі зміни:
1. Абзац другий частини п'ятої статті 17 викласти в такій редакції:
«Кожен учень має пройти державну підсумкову атестацію за кожний рівень повної загальної серед-

ньої освіти з державної мови, математики, а після здобуття базової та профільної середньої освіти — також з історії України та іноземної мови (крім мови держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом), крім випадків, визначених законодавством. Перелік іноземних мов та інших предметів, з яких може відбуватися державна підсумкова атестація на певному

рівні повної загальної середньої освіти, визначається центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки».
2. Абзац п'ятий частини першої статті 44 викласти в такій редакції:
«Державні стандарти повинні передбачати вільне володіння державною мовою, необхідний рівень математичної компетентності, знання історії України, володіння іноземною мовою (крім мови держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом) всіма учнями закладів освіти, які завершують здобуття повної загальної середньої освіти. У державних стандартах можуть бути окремо визначені обов'язкові результати навчання з української мови як державної для осіб, які належать до національних меншин чи корінних народів України, рід-

на мова яких не належить до однієї з українською мовою мовної групи».
II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2024 року.
2. Кабінету Міністрів України:
у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.
м. Київ, 8 листопада 2023 року.
№ 3439-IX.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про судову систему» у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судустрою України

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Внести до Закону України «Про судову систему» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545 із наступними змінами) такі зміни:
1. Частину другу статті 36 доповнити пунктом 7¹ такого змісту:
«7¹) здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління».
2. У розділі XII «Прикінцеві та перехідні положення»:
у пункті 2 слова і цифри «у пунктах 7, 23, 25, 36» замінити словами і цифрою «у пункті 7»;
доповнити пунктами 4¹ і 4² такого змісту:
«4¹. Судді Верховного Суду України, обрані на посади до дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», продовжують здійснювати свої повноваження як судді Верховного Суду відповідної спеціалізації до звільнення або припинення їхніх повноважень з підстав, визначених Конституцією України.
Голова Верховного Суду у двадцятиденний строк з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про судову систему» і статус суддів» у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судустрою України» зараховує суддів, назначених в абзаці першому цього пункту, які станом на день набрання чинності зазначеним законом перебувають у штаті Верховного Суду України, до штату Верховного Суду — у касаційний суд тієї спеціалізації, яка відповідає спеціалізації судової палати Верховного Суду України, в якій такий суддя здійснював правосуддя.
4². Працівники апарату Верховного Суду України, повноваження яких не припинені, за особистою заявою переводяться на рівнозначні посади в апараті Верховного Суду, за умови наявності рівнозначних вакантних посад, у порядку, встановленому законом, без обов'язкового проведення конкурсу.
Працівники апарату Верховного Суду України, назначені в абзаці першому цього пункту, протягом 30 днів з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про судову систему» і статус суддів» у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020

року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судустрою України» подають особисту заяву про переведення на рівнозначну вакантну посаду в апараті Верховного Суду»;
пункт 5 викласти в такій редакції:
«5. Верховний Суд діє на матеріально-технічній базі Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України»;
у пункті 7 слова «Верховний Суд України» виключити;
доповнити пунктом 7¹ такого змісту:
«7¹. Судді, зазначені в абзаці першому пункту 4¹ цього розділу (крім тих, які пройшли перевірку на відповідність займаній посаді до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про судову систему» і статус суддів» у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судустрою України)», оцінюються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України на відповідність займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності у порядку, визначеному цим Законом, з урахуванням особливостей, передбачених цим пунктом.
Кваліфікаційне оцінювання таких суддів проводиться на підставі рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про призначення кваліфікаційного оцінювання. Кваліфікаційне оцінювання за критерієм компетентності проводиться лише шляхом проведення співбесіди.
Громадська рада доброчесності сприяє Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності таких суддів критеріям професійної етики та доброчесності.
Вища кваліфікаційна комісія суддів України здійснює відповідне оцінювання першочергово»;
у пункті 14 слова «Верховного Суду України» виключити;
доповнити пунктами 14¹—14⁴ такого змісту:
«14¹. Суддя Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України може бути переведений до апеляційного суду чи місцевого суду, що відповідає спеціалізації такого судді, у порядку,

передбаченому статтями 53 та 82 цього Закону, без проведення конкурсу, з урахуванням особливостей, передбачених цим пунктом.
Переведення такого судді здійснюється Вищою радою правосуддя на підставі його особистої заяви протягом 30 днів з дня її надходження, незалежно від наявності у відповідному суді вакантної посади судді.
Заява про переведення подається суддями, зазначеними в абзаці першому цього пункту, до Вищої ради правосуддя протягом 30 днів з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про судову систему» і статус суддів» у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судустрою України».

У разі неподання заяви про переведення протягом зазначеного строку Вища рада правосуддя пропонує такому судді переведення до апеляційного суду, що відповідає спеціалізації такого судді, визначеного Вищою радою правосуддя самостійно, в якому є вакантна посада судді.
Незгода судді з таким переведенням є підставою для звільнення його з посади відповідно до пункту 5 частини шостої статті 126 Конституції України.
Рішення про переведення судді приймається Вищою радою правосуддя без надання рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.
14². Судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, переведені до інших судів відповідно до пункту 14¹ цього розділу (крім тих, які успішно пройшли оцінювання на відповідність займаній посаді до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про судову систему» і статус суддів» у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судустрою України)», оцінюються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України на відповідність займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності у порядку, визначеному цим Законом, першочергово.
14³. Судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, переведені до інших судів, а також ті, які виявили бажання звільнитися у відставку, за статусом, рівнем грошового забезпечення та рівнем соціально-побутового забезпечення прирівнюються до суддів вищих спеціалізованих судів.
14⁴. У разі звільнення у зв'язку з поданням заяви про відставку незалежно від займаной посади суддям Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України гарантується призначення щомісячного довічного грошового утримання у розмірі та в порядку, передбачених цим Законом,

виходячи з розміру суддівської винагороди, що обчислюється з базового розміру посадового окладу судді вищого спеціалізованого суду.
Судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, яким призначено розмір щомісячного довічного грошового утримання відповідно до положень Закону України «Про судову систему» і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41—45, ст. 529 із наступними змінами), мають право на здійснення перерахунку щомісячного довічного грошового утримання у порядку та розмірі, визначених частиною третьою статті 142 цього Закону, виходячи з розміру суддівської винагороди, що обчислюється з базового розміру посадового окладу судді вищого спеціалізованого суду.
Особові справи суддів, зазначених у цьому пункті, підлягають зберіганню у Верховному Суді, на який покладається видача документів для призначення/перерахунку довічного грошового утримання судді у відставці»;
абзац перший пункту 24 викласти в такій редакції:
«24. Розмір посадового окладу судді становить»;
пункт 25 виключити;
у підпункті 1 пункту 45 слова «Верховного Суду України» виключити;
доповнити пунктом 57 такого змісту:
«57. У разі необхідності здійснення Верховним Судом та Державною судовою адміністрацією України як розпорядником бюджетних коштів додаткових видатків з Державного бюджету України, пов'язаних з реалізацією окремих положень Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про судову систему» і статус суддів» у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судустрою України», Кабінету Міністрів України забезпечити збільшення видатків відповідному розпоряднику бюджетних коштів, передбачених законом України про Державний бюджет України на відповідний рік, шляхом подання на розгляд Верховної Ради України проекту закону України про внесення змін до закону України про Державний бюджет України на відповідний рік».

II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Положення цього Закону поширюються на правовідносини, що виникли у зв'язку з перейменуванням Верховного Суду України у Верховний Суд, а також з ліквідацією Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.
м. Київ, 21 листопада 2023 року.
№ 3481-IX.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» щодо соціальних нормативів у сфері культури

Верховна Рада України **постановляє**:
1. Внести до Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 409; 2008 р., №№ 5—8, ст. 78; із змінами, внесеними Законом України від 16 грудня 2020 року № 1089-IX) такі зміни:
1. В абзаці п'ятому статті 1 слово «соціально-культурними» замінити словами «соціальними, культурними».
2. Абзац третій частини першої статті 4 викласти в такій редакції:
«нормативи забезпечення — визначена кількість наявних в особистому споживанні предметів довгострокового користування, доступних послуг, а також забезпечення певної території мережею закладів охорони здоров'я, освіти, культури, освіти сфери культури, соціального захисту, підприємств, установ, організацій соціального захисту, побутового,

транспортного обслуговування та житлово-комунальних послуг».
3. У статті 6 слова «побутового, соціально-культурного обслуговування» замінити словами «побутового обслуговування, соціального захисту, культури».
4. Статтю 13 викласти в такій редакції:
«Стаття 13. Державні соціальні нормативи у сфері культури
До державних соціальних нормативів у сфері культури включаються:
— мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами, визначені відповідно до Закону України «Про культуру»;
— нормативи забезпечення населення закладами культури та закладами освіти сфери культури, що надають доступ до базового набору культурних послуг.
Нормативи забезпечення населення закладами культури та закладами освіти сфери культури, що надають доступ до базового набору культурних послуг,

є частиною вимог до ресурсного забезпечення базового набору культурних послуг».
5. Абзац шостий статті 18 викласти в такій редакції:
«надання гарантованих обсягів соціального захисту, житлово-комунального, транспортного, побутового обслуговування та обслуговування у сферах освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту, торгівлі та громадського харчування».
6. Частину п'яту статті 20 викласти в такій редакції:
«Залучення підприємствами, установами, організаціями соціального захисту, житлово-комунального, побутового обслуговування, закладами культури, освіти сфери культури, охорони здоров'я, освіти коштів з додаткових джерел фінансування, не заборонених законом, не є підставою для зменшення бюджетного фінансування відповідно до нормативів».
7. У статті 21:

в абзацах третьому і четвертому частини першої слова «підприємств, організацій, установ соціально-культурного» замінити словами «культури, освіти сфери культури, підприємств, організацій, установ соціального захисту»;
у частинах другій і третій слова «підприємств, установ і організацій соціально-культурного» замінити словами «закладів культури, освіти сфери культури, підприємств, установ і організацій соціального захисту».
II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.
м. Київ, 22 листопада 2023 року.
№ 3495-IX.